

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.328/2024/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. március hó 27. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2024. július hó 1. napján kelt 17.B.34/2023/100. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat a zaklatás vétsége és a rongálás vétsége tekintetében mint különös visszaesőt, a testi sértés büntetében mint visszaesőt tekinti elítéltnak.

A vádlott által letartóztatásban töltött idő befejező napjaként 2024. július hó 1. napját megjelöli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 8.400,- (nyolcezer-négyszáz) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164.§ (1) és (8) bekezdés I. fordulat], rongálás vétségében [Btk. 371.§ (1) és (2) bekezdés a) pont], zaklatás vétségében

[Btk. 222.§ (1) bekezdés], ezért mind különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlott által letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a szabadságvesztés büntetés és a mellékbüntetés súlyosítása céljából, a vádlott a testi sértés büntette és a zaklatás vétsége tekintetében felmentésért, védője a testi sértés büntettének téves minősítése miatt, egyebekben enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.452/2023/15. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta alaposnak.

[4] Utalt arra, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) (2) bekezdései értelmében teljes. A fellebbezések elbírálására a tanácsülés (Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata) kitűzését tartotta indokoltnak.

[5] Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy érdemére vonatkozó bizonyítékokat az eljárás anyagává tette. A történeti tényállást megalapozottnak, ekként a másodfokú eljárásban irányadónak tartotta.

[6] A vádlott személyi körülményeit az előéleti adatok körében pontosítandónak tartotta annyiban, hogy a Pásztói Járásbíróság 5.B.28/2020/25. számú ítélete helyesen 2022. március 24. napján emelkedett jogerőre.

[7] Hivatkozott arra, hogy a törvényszék a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét a szükséges körben teljesítette. A vádlotti védekezés figyelembevételével a bizonyítékok tartalmát egyenként és egymással maradéktalanul összevetve értékelte, amikor a bűnösséget megállapító rendelkezéseket meghozta. A tényállás alapját az ítélet [14] pontjában felsorolt bizonyítékok képezték, amelyek mérlegelése a vád tárgyává tett bűncselekményekben a vádlott bűnösségére vont okszerű következtetést eredményezték.

[8] Az eltérő tényállás megállapítását célzó, a zaklatás vétsége tekintetében felmentésre, a testi sértés vonatkozásában enyhébb jogi minősítés megállapítására irányuló védelmi fellebbezések valójában a bizonyítékok mikénti mérlegelésén keresztül a mérlegelt és megindokolt tényállást támadják, amely annak megalapozottsága folytán a másodfokú eljárásban érvényesülő felülmérlegelési tilalom folytán eredményre nem vezethet.

[9] Az ügyészi álláspont szerint az irányadó tényállás alapján a vádlott cselekményeinek jogi minősítése, indokaival együtt törvényes.

[10] Ugyanakkor a büntetés kiszabása során tévedett a törvényszék, mert a vádlott szabadságvesztés büntetése nem szolgálja kellően a büntetési célokat, annak súlyosítása indokolt.

[11] Utalt az ügyészi fellebbezésben írt indokokra, melyek szerint a vádlottal szemben a középértéket elérő tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt a súlyosító körülmények nyomatékára tekintettel. A vádlott 60 éves kora nem számít idős kornak, annak enyhítő körülmények közül mellőzését tartotta indokoltnak.

[12] Az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényeseknek tartotta.

[13] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a vádlott szabadságvesztésének tartamát a középértékig emelje fel, egyebekben az ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[14] A vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a fellebbezést fenntartotta.

[15] Álláspontja szerint a törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének ugyan eleget tett, ugyanakkor megalapozatlan történeti tényállást állapított meg, mert a bizonyítékok értékelése során tényből tényre helytelen következtetéseket vont.

[16] Álláspontja az volt, hogy a sértetti előadást, mely egyedülként állt szemben a vádlott által elmondottakkal, a törvényszék nem vonta kritika alá, holott a sértetti vallomást illetően több ponton is felmerültek kétségek, egyrészt a bántalmazás, másrészt a zaklatás vétsége tekintetében.

[17] Nem értékelte kellő súllyal a törvényszék a zaklatás tekintetében, hogy a büntetés-végrehajtási intézet válaszirata szerint a vádlott kapcsolattartója volt a sértett.

[18] Megalapozott indok nélkül vetette el a vádlotti védekezést, melyet a rendelkezésre álló bizonyítékok nem cáfoltak. Ítéleti bizonyossággal a váddal egyező tényállás nem állapítható meg.

[19] Kérte elsődlegesen a testi épség elleni cselekmény és a zaklatás vétsége vádja alóli felmentést, másodlagosan a helyes mérlegeléssel megállapított tényállás alapján a vádlott felelősségének súlyos testi sértés büntette kísérletében vagy könnyű testi sértés vétségében megállapítását.

[20] Hivatkozott arra, hogy a fejre mért ütés tekintetében a sértett előadása következetlen volt, a vádlott által ököllel a fejtetőre ütést csak később említette a sértett, kifogásolható módon.

[21] Utalt a védő arra is, hogy a közvetett életveszélyt a törvényszék annak ellenére állapította meg, hogy már hatályon kívül helyezett módszertani levélre hivatkozott. Olyan fogalom, mint közvetett életveszély jelenleg nem létezik, annak klinikai megfelelője nincs, csak a már hatályon kívül helyezett 16. számú módszertani levél hívta életre a fogalmat. A sértett keményburok alatti bevérvése 2 nap alatt felszívódott, az összes sérülés 8 napon belüli volt. Kérte, hogy a testi sértés büntette kapcsán az ítéltábla állapítsa meg a helyes minősítést.

[22] Az enyhítésért bejelentett fellebbezését azzal indokolta, hogy bár az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a büntetés kiszabás körében irányadó körülményeket, nem tartotta kellőképpen szem előtt a büntetési célokat.

[23] Nem értékelte megfelelő súllyal a törvényszék a sértetti megbocsátást, a sérülés tényleges gyógytartamát, hogy az életveszélyesnek minősített bevérvés 2 nap alatt felszívódott.

[24] Indítványozta, hogy az ítéltábla lényegesen enyhébb joghátrányt szabjon ki, a szabadságvesztés tartamát érdemben enyhítse.

[25] Az ítéltábla az ügyet a Be.598.§ (2) bekezdése alapján érdemi tanácsülésre tűzte, a vádlott és védője nyilvános ülés kitűzését nem kérte.

[26] Az ügyész súlyosításra irányuló, a vádlott és védő felmentésért, eltérő minősítésért, valamint enyhítésért bejelentett fellebbezése nem vezetett eredményre.

[27] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes körben felülbírált. Az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[28] Tekintettel arra, hogy fellebbezés nem érintette a rongálás vétségét, helyesen a törvényszék etekintetben röviden indokolta az ítéletét. (Be. 562.§ (3) bekezdés)

[29] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta. Olyan ok, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné, nem került feltárára.

[30] A bizonyítást teljes terjedelemben lefolytatta, szemben a védői érveléssel valamennyi olyan bizonyítékot értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak, ezek alapján megalapozottan állapította meg a történeti tényállást, mely mentes a Be.592.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért az a másodfokú eljárásban is irányadó volt a Be. 591.§ (1) bekezdése szerint.

[31] Csupán az ítélet [4] bekezdésében rögzített személyi rész szorul módosításra, kiegészítésre az erkölcsi bizonyítvány adatai alapján az alábbiakkal:

[32] A 2. elítélésként feltüntetett Budapesti II. és III. kerületi Bíróság 1.Bpk.1206/2018/3. számú ítéletével kiszabott, felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását a Pásztói Járásbíróság az 5.B.28/2020/25. számú ítéletével elrendelte. A szabadságvesztés letöltését a vádlott 2023. január hó 29. napján kezdte meg, feltételes szabadságra bocsátás napja: 2023. május hó 29., letelte: 2024. május hó 28. napja.

[33] A 4. elítélésként jelzett Pásztói Járásbíróság 5.B.28/2020/25. számú ítéletét a vádlott 2021. október hó 22. napján kezdte tölteni, utolsó napja: 2023. január hó 28.

[34] A 6. helyen megjelölt összbüntetési ítélet, a Pásztói Járásbíróság 5.Bpk.45/2022/3. számú határozata 2022. március 24. napján emelkedett jogerőre.

[35] A törvényszék által feltüntetett Pásztói Járásbíróság 5.Bpk.45/2022/3. számú összbüntetési ítéletét a vádlott 2023. január hó 28. napján töltötte ki.

[36] A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat a tárgyalás anyagává tette, felsorolta, összevetette, megindokolta, hogy melyiket miért fogadta el, melyiket, milyen okból vetette el. Az általa megállapított tényekből további tényekre is helyesen következtetett, téves logikai következtetése nem volt. Az indokolás meggyőző volt.

[37] Az ítéltábla a védői érvelést nem osztotta. A törvényszék megindokolta, hogy a vádlott állításával szemben miért a sértett vallomására alapította a tényállást, miért nem volt aggályos számára a sértett kórházban tett nyilatkozata sem. A sértett nyilatkozatát alátámasztotta az igazságügyi orvosszakértői vélemény, tanú tanúvallomása, valamint az okirati bizonyítékok is.

[38] Nem fog helyt azon védői állítás, hogy a vádlotti nyilatkozatok ne kerültek volna megcáfолásra a testi épség elleni bűncselekmény és a zaklatás vétsége tekintetében.

[39] Nincs relevanciája a zaklatás vétsége tekintetében, hogy a büntetés-végrehajtási intézet válaszirata szerint a sértett a vádlott kapcsolattartója volt. Ennek ellenére a zaklatás vétsége a sérelmére a törvényszék által adott helyes indokolással elkövethető volt.

[40] Figyelemmel arra, hogy a vádlott és védő felmentésért bejelentett fellebbezése a testi sértés büntette és a zaklatás vétsége vonatkozásában a bizonyítékok felülmérlegelését célozta, a másodfokú eljárásban az eredményre nem vezethetett a megalapozottan megállapított tényállásra tekintettel.

[41] A törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére valamennyi cselekmény vonatkozásában, a minősítések törvényesek, megfelelnek az anyagi jogszabályoknak.

[42] Az ítéltábla a védő érvelését a testi épség elleni cselekmény tekintetében nem osztotta. Helytálló a törvényszék indokolása az életveszélyt okozó testi sértés büntette tekintetében is. A sérülés életveszélyes volta szakkérdés, amelyet orvosszakértő bevonásával kell megválaszolni. Az orvosszakértő véleményezi, hogy az életveszély közvetlen vagy közvetett volt-e. Helyesen hivatkozta a törvényszék, hogy a [22] bekezdésben írtak szerint a szakértő a közvetett életveszélyes állapotot véleményezte.

[43] Helyes logikai következtetést vont arra is, hogy a vádlott testi sértésre irányuló szándéka az életveszélyre is kiterjedt, ebbe belenyugodva cselekedett.

[44] Az a körülmény, hogy a keményburok alatti vérzés két nap alatt felszívódott, nem változtat a közvetetten életveszélyes állapot bekövetkezésén.

[45] Arra a körülményre is helytálló magyarázatot adott a törvényszék, hogy a 16. módszertani levél hatályon kívül helyezése ellenére miért állapította meg a közvetett életveszélyt, amelyet helyesen utóbb enyhítő körülményként is értékelt.

[46] Fel sem vetődik, hogy azon oknál fogva, hogy a sérülések 8 napon belül gyógyultak, könnyű testi sértés vétsége vagy súlyos testi sértés büntette kísérlete lenne megállapítható.

[47] A zaklatás vétségének valamennyi törvényi tényállási eleme megvalósult a törvényszék által adott helyes indokolással.

[48] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék többnyire helyesen sorolta fel. Nem enyhít a vádlott idősebb kora, a cselekmény elkövetésekor még 60 éves sem volt, e körben az ügyészi indokolás helytálló.

[49] Helyesen rögzítette a törvényszék az ítélet [52] bekezdésében, hogy a terhelt a zaklatás vétsége vonatkozásában különös visszaeső.

[50] Elmulasztotta ugyanakkor megjelölni, hogy korábban a Pásztói Járásbíróság az 5.B.28/2020/25. számú ítéletével jármű önkényes elvételének büntette [Btk. 380.§] miatt is

felelősségre vonta, mely vagyon elleni bűncselekmény. A Be. 388/B.§ szerint a különös visszaesés szempontjából hasonló jellegű bűncselekmény a vagyon elleni bűncselekmény, ezért a jármű önkényes elvétele büntette és a rongálás hasonló bűncselekmény.

[51] A testi épség elleni cselekmény tekintetében a vádlott a Btk. 459.§ (1) bekezdés 31. pontja szerinti visszaeső.

[52] Ezt a különbségtételt azonban az ítélet rendelkező részében is meg kell jeleníteni, melyet az ítéltábla pótol. A büntetés kiszabására a vádlottal szemben mint a zaklatás és rongálás vétsége tekintetében különös, míg a testi sértés büntette tekintetében visszaesővel szemben került sor.

[53] Bár a törvényszék nem hivatkozta, alkalmazni kellett a büntetés kiszabás körében a Btk. 89.§ (1) bekezdésében írt különös visszaesőkkel szembeni emelt büntetési tételt. Eszerint a különös és többszörös visszaesővel szemben az újabb bűncselekmény büntetési tétele felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a 25 évet.

[54] A halmazati büntetés kiszabás Btk. 81.§ (4) bekezdésében írt szabálya, hogy ha ennek feltételei fennállnak, a bűnhalmazatban álló bűncselekmény büntetési tételét a különös visszaesőkre vonatkozó rendelkezések alapján, a (2) és (3) bekezdés alkalmazását megelőzően kell megállapítani. E szabály figyelembevételével azonban nem lehet külön súlyosító körülményként értékelni, hogy a vádlott különös visszaeső.

[55] Az ítéltábla úgy látta, hogy a cselekmények tárgyi súlya, valamint a büntetés kiszabása körében irányadó körülmények alapján sem súlyosabb, sem enyhébb büntetés kiszabására nincs lehetőség, az tettarányos, megfelel a speciális és generális prevenció követelményének is. A középértéket elérő büntetés kiszabására nem látott lehetőséget az ítéltábla. A mellékbüntetés súlyosítása ugyancsak nem indokolt.

[56] Helytálló a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának börtönben megjelölése, valamint a vádlott feltételes szabadság kedvezményéből történő kizárása is. Törvényes az előzetes fogvatartásban töltött időnek a beszámítása is a kiszabott szabadságvesztébe.

[57] A vádlott letartóztatás kényszerintézkedését a törvényszék az ítélet kihirdetését követően megszüntette, ezért a másodfokú bíróság a beszámíthatóság érdekében a kényszerintézkedés utolsó napját megjelölte.

[58] A bűnjelekkel és bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezéseket az ítéltábla törvényesnek találta.

[59] A fent írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét érdemi tanácsülés keretében eljárva a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[60] Figyelemmel arra, hogy a kirendelt védő a fellebbezése indokolását az ítéltáblának eljuttatta, közreműködéséért díjra jogosult a Be. 46.§ (9) bekezdése, a 32/2017.(XII.27.) IM rendelet 7.§ (1)-(3) alapján. E körben az ítéltábla hivatkozta a BH2020.137. számú jogesetet, valamint a Kúria Bpkf.I.588/2021/2. számú határozatát, mely rögzíti, hogy az eljárási cselekményen történő részvétel nem feltétele a felkészülési díj megállapításának. A kirendelt védő részére az ítéltábla a díjat a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján megállapította, utalványozta, a költségjegyzékbe bejegyezte, annak viselésére a vádlottat kötelezte a Be. 574.§ (1) bekezdés alkalmazásával.

Budapest, 2025. március hó 27. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

dr. Kósa Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2024. július hó 1. napján kelt 17.B.34/2023/100. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.328/2024/7. számú ítéletével eszközölt változtatással 2025. március hó 27. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. március hó 27. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke